

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jířího Pally a soudců Mgr. Aleše Roztočila a JUDr. Dagmar Nygrínové v právní věci žalobce: **Společenství pro dům č. p. 450, ulice Místecká, Praha 18 – Letňany**, se sídlem Místecká 450, Praha 9, zast. JUDr. Andreou Vejběrovou, Ph.D., advokátkou, se sídlem Sokolovská 49/5, Praha 8, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, se sídlem Mariánské nám. 2, Praha 1, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 5. 6. 2013, č. j. 5 A 44/2013 – 62,

t a k t o :

Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 5. 6. 2013, č. j. 5 A 44/2013 – 62 **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Předcházející řízení a obsah kasační stížnosti

[1] Žalobou podanou dne 15. 3. 2013 k Městskému soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 11. 2012, č. j. S-MHMP 1499787/2012/OST/Ka (dále „napadené rozhodnutí“), jímž bylo jako nepřípustné zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Úřadu městské části Praha 18, odboru výstavby a územního rozhodování (dále „správní orgán I. stupně“), ze dne 30. 10. 2012, č. j. MC18 20503/2012 OVÚR, sp. zn. MC18/443/2012/OVÚR/KI, kterým bylo rozhodnuto o umístění stavby „Revitalizace sídlištních ploch ‚Letňanské Lentilky‘ – 1. fáze (etapa 1 – 3)“ v k. ú. Letňany a o změně využití území v souvislosti s touto stavbou.

[2] Důvodem podání žaloby byla podle žalobce skutečnost, že námitky, které vznesl vůči záměru posuzovanému v územním řízení vedeném správním orgánem I. stupně, byly odmítnuty s odůvodněním, že mu nesvědčí právo být účastníkem tohoto řízení. Protože v předmětném územním řízení byla projednávána změna na pozemcích bezprostředně sousedících s pozemky, které jsou jím spravovány, dovozoval žalobce, že k založení jeho účastenství dle § 85 odst. 2

písm. d) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon) ve znění rozhodném v době zahájení řízení postačuje už jeho pouhá existence (a že tedy podmínkou tohoto účastenství není vlastnické právo k pozemkům nebo stavbám). Toto opomenutí žalobce jako účastníka vedlo podle jeho názoru k nezákonnosti vydaného rozhodnutí. Spolu se žalobou proti napadenému rozhodnutí podal žalobce návrh na vydání předběžného opatření, jímž by soud zakázal správnímu orgánu I. stupně vydat stavební povolení do okamžiku meritorního rozhodnutí o jeho žalobě, a rovněž navrhl přiznat jeho žalobě odkladný účinek.

[3] Městský soud v Praze usnesením ze dne 8. 4. 2013, č. j. 5 A 44/2013 – 41, nevyhověl ani návrhu na vydání předběžného opatření, ani návrhu na přiznání odkladného účinku jeho žalobě, neboť se žalobci nepodařilo prokázat existenci újmy, která mu hrozí, a nebyly tak naplněny podmínky § 38 odst. 1, resp. § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (s. ř. s.).

[4] Dne 3. 6. 2013 bylo městskému soudu doručeno podání JUDr. Zborova Dvořáka, advokáta, v němž předkládal plnou moc udělenou mu panem Mgr. Martinem Drtinou, předsedou výboru žalobce, dále plnou moc udělenou mu paní Zuzanou Walterovou, místopředsedkyní výboru žalobce; předmětem obou plných mocí bylo zastupování zmocnitelů v probíhajícím soudním řízení. Spolu s těmito plnými mocemi bylo v téže zásilce doručeno městskému soudu zpětvzetí podané žaloby, které bylo jménem žalobce sepsáno JUDr. Zborovem Dvořákem, advokátem.

[5] Městský soud usnesením ze dne 5. 6. 2013, č. j. 5 A 44/2013 – 62, řízení v předmětné věci zastavil a dále rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení a že žalobci se vrací část soudního poplatku zaplaceného z podané žaloby ve výši 2.000 Kč.

[6] Dne 11. 6. 2013 bylo městskému soudu doručeno podání Mgr. Martina Drtiny, v němž soudu sděloval, že advokátu JUDr. Zborovu Dvořákovi nikdy plnou moc neudělil, nikdy také neměl v úmyslu vzít žalobu zpět. Současně s tím oznámil městskému soudu, že dne 10. 6. 2013 podal trestní oznámení na neznámého pachatele kvůli zfalšovaným podpisům statutárních orgánů žalobce na plných mocích udělených advokátu JUDr. Zborovu Dvořákovi. Z procesní opatrnosti pak tuto plnou moc jménem žalobce odvolal.

[7] Proti usnesení městského soudu ze dne 5. 6. 2013 podal žalobce (dále též stěžovatel) kasační stížnost, kterou opřel o důvod podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., tedy o tvrzenou nezákonnost rozhodnutí o zastavení řízení. Stěžovatel v kasační stížnosti podepsané Mgr. Martinem Drtinou a Zuzanou Walterovou uvedl, že ani předseda výboru stěžovatele, Mgr. Martin Drtina, ani místopředsedkyně výboru stěžovatele, Zuzana Walterová, nikdy advokátu JUDr. Zborovu Dvořákovi žádnou plnou moc neudělili, jejich podpisy na plných mocích založených ve spise krajského soudu jsou nepřilíživě zdařilými napodobeninami jejich vlastních podpisů. Poukázal také na to, že kdyby udělil dne 28. 5. 2013 advokátu JUDr. Zborovu Dvořákovi plnou moc s tím, aby vzal podanou žalobu zpět, jistě by ve své replice zaslané městskému soudu dne 30. 5. 2013 nevyslovil, že na žalobě trvá. Úkon zpětvzetí žaloby, na jehož základě městský soud předmětné řízení zastavil, tak bylo podáno neoprávněnou osobou, což podle jeho názoru zakládá nezákonnost rozhodnutí městského soudu. Z těchto důvodů navrhl stěžovatel zrušení napadeného usnesení městského soudu a vrácení mu věci k dalšímu řízení.

[8] Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

pokračování

II.

Posouzení kasační stížnosti

[9] Po shledání přípustnosti kasační stížnosti Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení v rozsahu podané kasační stížnosti (§ 109 odst. 3 věta před středníkem s. ř. s.) a z důvodů v ní uvedených (§ 109 odst. 4 věta před středníkem s. ř. s.). Ve věci přitom rozhodl bez nařízení jednání za podmínek vyplývajících z ustanovení § 109 odst. 2 věty první s. ř. s.

[10] Kasační stížnost je důvodná.

[11] Žaloba proti napadenému rozhodnutí žalovaného byla podána přímo stěžovatelem, tj. bez právního zastoupení. I v dalším průběhu v řízení před městským soudem vystupoval stěžovatel osobně, a to až do 3. 6. 2013, kdy byly městskému soudu doručeny nyní zpochybněné plné moci, kterými předseda výboru stěžovatele, Mgr. Martin Drtina, a místopředsedkyně výboru stěžovatele, Zuzana Walterová, zplnomocnili advokáta JUDr. Zborova Dvořáka k zastupování stěžovatele v probíhajícím soudním řízení. Současně s těmito plnými mocemi bylo městskému soudu doručeno zpětvzetí stěžovatelovy žaloby.

[12] Nejvyšší správní soud nejprve konstatuje, že tento procesní postup sám o sobě nemusí nutně vzbuzovat pochybnosti, neboť nic nebrání účastníkovi soudního řízení správního, aby se v řízení před krajským soudem nechal zastoupit advokátem. Spolupráce s advokátem pak nepochybně může vést i k rozhodnutí změnit procesní strategii, nebo i k ukončení soudního řízení cestou zpětvzetí podané žaloby. Právo disponovat jak předmětem řízení, tak i řízením samotným je projevem dispoziční zásady, která se v soudním řízení správním široce uplatňuje.

[13] Z povahy procesní plné moci, kterou se JUDr. Zborov Dvořák, advokát, v řízení před městským soudem prokázal, přitom plyne, že jednáním zmocněnce vznikají práva a povinnosti přímo zastoupenému účastníkovi. Zmocnitel tak nemá možnost účinně vznášet vůči soudu námitky zpochybňující kroky, které zmocněnec jménem zmocnitele učinil.

[14] V daném případě však stěžovatel svými námitkami zpochybnil samotnou skutečnost, zda plná moc, kterou se JUDr. Zborov Dvořák, advokát, prokázal, byla pravá, tj. zda vůbec byla udělena osobami oprávněnými za stěžovatele jednat. Učinil tak již ve svém příspěvu doručeném městskému soudu dne 11. 6. 2013, tedy podle svých slov ihned poté, kdy se o zpětvzetí žaloby a zastavení příslušného řízení dozvěděl z internetové databáze soudních řízení InfoSoud. Dále učinil i konkrétní právní kroky směřující k odstranění následků jednání nezmocněného advokáta, předmětnou plnou moc z procesní opatrnosti odvolal, proti usnesení městského soudu, kterým bylo probíhající soudní řízení zastaveno, podal kasační stížnost a v souvislosti s podezřením na zfalšování podpisu předsedy jeho výboru, Mgr. Martina Drtiny, a místopředsedkyně výboru stěžovatele, Zuzany Walterové, podal i trestní oznámení na neznámého pachatele, které policejní orgán začal aktivně prověřovat. Své stanovisko stěžovatel podpořil i poukazem na svůj postup v řízení před městským soudem, jemuž dne 30. 5. 2013 zaslal repliku k vyjádření žalovaného, v níž na podané žalobě trvá, ačkoli podle plné moci předložené JUDr. Zborovem Dvořákem, měl být již od 28. 5. 2013 zastoupen tímto advokátem. Nejvyšší správní soud poznamenává, že i pouhým laickým okem lze poznat, že podpisy Mgr. Drtiny a Zuzany Walterové na plných mocích vykazují značné odlišnosti od podpisů těchto členů statutárního orgánu stěžovatele na jiných písemnostech založených v soudním spise, totéž platí o razítku stěžovatele otisknutém na těchto dokumentech. O tom, že v případě osob jednajících nyní za stěžovatele se skutečně jedná o oprávněné členy statutárního orgánu, přitom nemůže být pochyb a lze to ověřit mj. z výpisu z příslušného rejstříku, z úředního záznamu o podání vysvětlení sepsaného policejním orgánem, z něhož vyplývá, že jejich totožnost byla řádně ověřena, i z toho, že podání učiněná vůči soudu

Mgr. Martinem Drtinou jsou opatřena jeho zaručeným elektronickým podpisem dle zákona č. 227/2000 Sb.

[15] V takové situaci má Nejvyšší správní soud zato, že pravost plné moci, na jejímž základě byl učiněn závažný procesní úkon, jenž vedl k zastavení probíhajícího soudního řízení, byla dostatečným způsobem popřena. Úkon učiněný za stěžovatele advokátem, který ve skutečnosti nebyl stěžovatelem zmocněn k zastupování v řízení, nemůže mít vůči soudu účinky úkonu učiněného účastníkem. Usnesení o zastavení řízení tedy bylo městským soudem vydáno, aniž by pro to byly objektivně splněny zákonné podmínky, tj. projev vůle žalobce obsahující zpětvzetí žaloby (srov. analogicky rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 11. 2005, č. j. 2 Azs 71/2005 - 32). Vzhledem k tomu, že v řešené věci se jedná procesní vadu týkající se ústavně a mezinárodněprávně garantovaného práva na soudní ochranu (srov. čl. 36 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, nebo čl. 6 Úmluvy o lidských právech a základních svobodách publikované pod č. 209/1992 Sb.), je třeba usnesení městského soudu zrušit jako nezákonné a věc mu vrátit k dalšímu řízení.

III.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

[16] Nejvyšší správní soud tedy ze shora uvedených důvodů zrušil usnesení Městského soudu v Praze a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[17] V novém rozhodnutí městský soud rozhodne i o nákladech tohoto řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. září 2013

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu